

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ نومبر ۲۰۱۸

"قیوم کوچی" دلال محبت بین طالب و مسکو

۳



یکشنبه- ۲۰ عقرب ۱۳۹۷- کابل:

به ادامه گذشته:

ب - شرکت کشور های همسایه و منطقه:

هرچند در رسانه ها به خصوص رسانه های وابسته به امپریالیسم در افغانستان و منطقه کوشش می شود تا کنفرانس مسکو را در حد تلاش روسها برای دخول مجدد در قضایای افغانستان تقلیل داده، بر آتش کینه و نفرت بحق خلق افغانستان از سیاست های اشغالگرانه سوسیال امپریالیسم شوروی و جنایات ۱۴ ساله حاکمیت بادار و مزدوران هیزم خشک و نفت بیابند تا تمام کنفرانس را تحت شعاع آن تاریخ خونبار قرار دهند، مگر واقعیت امر با یک نگاه اجمالی به شرکت کنندگان در کنفرانس نشان می دهد که مسأله بزرگتر از آن چیز است که استعمار می خواهد آن را به خورد مردم بدهد.

اعضای شرکت کننده یعنی کشور های "هند، ایران، قزاقستان، قرقیزستان، چین، پاکستان، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبکستان، روسیه" به علاوه هیأتی از اعضای سفارت ایالات متحده مقیم مسکو، همراه با نمایندگان به اصطلاح "شورای عالی صلح" و از همه مهمتر نمایندگان رسمی طالب از دفتر آن گروه در قطر "به خصوص ده کشور اولی که در سطح نمایندگان باصلاحیت و وزرای خارجه در آن شرکت نموده اند، همه به غیر از ایران "عضو پیمان امنیتی

اطلاعاتی شانکهای" که به "گروه شانکهای" معروف اند می باشند- ایران در گروه شانکهای حیثیت ناظر را دارد- معنای مستقیم این ترکیب این است: پیمان شانکهای برای اولین بار در تاریخ حیاتش، حاضر شده است در یک موضع امنیتی با امریکا و پیمان ناتو مقابله نماید. باز هم دقت کنید، اینجا تنها مسأله تقابل روسها با مجموع پیمان ناتو در بین نیست بلکه مجموع پیمان شانکهای برای اولین بار تقابش را در رابطه با افغانستان با پیمان ناتو اعلام می دارد.

پیمان شانکهای یعنی چین، پیمان شانکهای یعنی روسیه، پیمان شانکهای یعنی هند، پیمان شانکهای یعنی پاکستان.- کشور های آسیایی میانه باشد سرچایش- چین یعنی بزرگترین قدرت اقتصادی و سومین قدرت اتمی جهان، روسیه یعنی یگانه قدرت نظامی رقیب برای ناتو، هند یعنی چهارمین قدرت اقتصادی و پنجمین قدرت اتمی جهان و پاکستان یعنی یگانه قدرت اتمی بین تمام کشور های اسلامی. این ترکیب یعنی چهار قدرت اتمی جهانی و منطقه ئی. این ترکیب یعنی بیش از ۳ میلیارد و ۲۰۰ میلیون جمعیت.

وقتی از چنین منظری به مسأله کنفرانس صلح مسکو نظر اندازیم می بینیم که بعد از ۱۷ سال که از اشغال افغانستان می گذرد و در آن زمان تمام این کشور هابه شکلی از اشکال نه تنها با اشغال افغانستان به وسیله ناتو به سردمداری امریکا موافق بودند و حتا آنها را کمک های لوژستیک نیز می نمودند، بلکه چنان از عملکرد و سیاست های "طالب" متنفر و منزجر بودند که سقوط آنها را از قدرت در تعدادی از این کشور ها جشن نیز گرفتند؛ - هند و تاجیکستان- مگر امروز همان کشور ها زیر بغل "طالب" را گرفته به مثابه بدیل حاکمیت در افغانستان بالا بالا می کنند، باید بپذیریم که قضیه جدی تر از آن است که "باندارگ" با امتناع از شرکت در کنفرانس و یا امپریالیسم امریکا با فرستادن "خلیلزاد" بخواهند شکست ستراتیژیک سیاسی شان را مقابل طالب ببوشانند.

ادامه دارد